

בש"פ 9159/18 - ג'לאל מאיהא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 9159/18

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקש: ג'לאל מאיהא

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בחיפה (השופט ע' קוטון) מיום 20.12.2018 בעמ"ת
43167-12-18

בשם המבקש: עו"ד מוחמד דרויש

החלטה

1. בקשה לרשות ערעור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
תשנ"ו-1996.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של החזקת נשק ואביזר נשק שלא כדין. לאחר עיון
בחומר הראיות ולאחר קיום דיון לענין חלופת מעצר אשר במהלכו נשמעו המפקחים שהוצעו על ידי המבקש, הורה בית
משפט השלום בחדרה ביום 18.12.2018 על שחרורו של המבקש ממעצר בתנאים מגבילים.

3. המשיבה הגישה ערר על ההחלטה האמורה לבית המשפט המחוזי בחיפה. בהחלטה מיום 20.12.2018
קיבל בית המשפט את הערר באופן חלקי, כמפורט להלן: ראשית, נקבע כי אין מחלוקת על קיומה של תשתית ראייתית
עמוד 1

להוכחת אשמתו של המבקש, וכי קיימת עילת מעצר ממשית בעניינו נוכח טיב העבירות המיוחסות לו, נוכח טיבו וטבעו של הנשק שהוחזק על ידיו ונוכח מטרת החזקתו. שנית, נקבע כי נוכח המסוכנות והרגליו הלכאוריים של המבקש, נכון יהיה לאמוד את עוצמת המסוכנות, את טיב התנהלותו הכללית, ואת היכולת לרסן ולאייץ את הסיכון הרובץ לפתחו, באמצעות גוף שיש לו כלים לכך ואמון על הליכי טיפול ושיקום. לפיכך, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש תוך התייחסות בין היתר לנסיבות ביצוע העבירות ולאפשרות שחרורו של המבקש לחלופת מעצר או למעצר בפיקוח אלקטרוני במקום מרוחק מיישוב מגוריו. לבסוף, נקבע כי נוכח כלל הנתונים במקרה דנן, לא ניתן לקבוע בשלב זה כי יש בחלופה שהוצעה על ידי המבקש כדי לאייץ את מסוכנותו, ולפיכך הורה בית המשפט על מעצרו של המבקש עד מתן החלטה אחרת.

מכאן הבקשה שלפני, בה בין היתר טוען המבקש כי שגה בית המשפט המחוזי בהחלטתו לעצור את המבקש עד להחלטה אחרת, וזאת לנוכח העובדה כי אין בהחלטתו כל נימוק ענייני לאי קבלת החלופה המוצעת אשר נקבעה כמתאימה על ידי בית משפט השלום.

4. דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערור ב"גלגול שלישי" על החלטה בענייני מעצרים תינתן ככלל במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות חריגות (בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (22.3.2012); בש"פ 184/16 קלדרון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (8.1.2016)).

אין זה המקרה שבפנינו. החלטתו של בית המשפט המחוזי בעניינו של המבקש תחומה לנסיבות הספציפיות של המקרה ואינה מעוררת כל שאלה בעלת חשיבות כללית החורגת מענייני הפרטני של המבקש, וממילא לא מצאתי כי נפלה בה טעות.

5. אשר על כן הבקשה נדחת.

ניתנה היום, א' בשבט התשע"ט (7.1.2019).

ש ו פ ט